

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/73/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613205455
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7613205455.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Alena Ernestová v právnej veci žalobcu EP - TRADE, spol. s r.o., Markušovská cesta 1, Spišská Nová Ves, IČO: 44425546, právne zastúpeného JUDr. Silviou Kollárovou, advokátkou so sídlom v Levoči, Štúrova 29 proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava o náhradu škody 77 000,-- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh žalobcu zamietá.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 95,52 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom domáhal od žalovaného náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žiadal priznať náhradu skutočnej škody (20 000,-- eur) a ušlý zisk (57 000,-- eur), spolu 77 000,-- eur z dôvodu, že nesprávnym úradným postupom spôsobeným príslušníkom PZ Okresného dopravného inšpektorátu v Spišskej Novej Vsi došlo k škode, za ktorú žalovaný účastník zodpovedá. K nesprávnemu úradnému postupu príslušníkom PZ malo dôjsť v súvislosti so zaevidovaním zmeny v evidencii motorových vozidiel, keď bez zákonných dôvodov bolo vydané nové osvedčenie k motorovému vozidlu zn. HUMMER, WIN: 5GRGN23U83H142269. Vydaním tohto osvedčenia, ktoré bolo z vlastníctva žalobcu odhlásené a prevedené na ďalšiu osobu, došlo ku škode, za ktorú zodpovedá žalovaný účastník. Žalobca podal dňa 16.04.2012 Sekcii kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR podnet na prešetrenie postupu policajného príslušníka Okresného dopravného inšpektorátu v Spišskej Novej Vsi, ktorý vydal osvedčenie o evidencii - časť II (technický preukaz) s číslom PA365795 napriek tomu, že strata, poškodenie a ani žiadosť o vydanie nového osvedčenia nebola hlásená a žiadaná žiadnym z konateľov tejto obchodnej spoločnosti a žalobca - obchodná spoločnosť EP-TRADE spol. s r.o. má k dispozícii osvedčenie o evidencii s č. SG442185. Podnet žalobcu bol Sekciou kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR vybavený ako sťažnosť podľa zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach a žalobcovi bolo oznámené, že zo strany orgánu PZ v súvislosti so zaevidovaním zmeny v evidencii vozidiel (strata osvedčenia o evidencii vozidla SG442185) a vydaním nového osvedčenia o vozidle č. TA365795 bolo postupované v rozpore s ustanovením § 116 ods. 8 zákona o cestnej premávke a sťažnosť bola vyhodnotená ako opodstatnená. Orgán, ktorý sťažnosť vybavoval tiež konštatoval, že k evidenčným zmenám došlo na základe splnomocnenia, podľa ktorého obchodná spoločnosť EP-TRADE spol. s r.o. splnomocnila splnomocnenca C. R.O.I., avšak toto plnomocnenstvo bolo udelené iba na odhlásenie motorového vozidla, nevzťahovalo sa na oznámenie zmeny v evidencii vozidiel a ani vyhlásenie o strate osvedčenia o evidencii.

Žalobca v návrhu poukázal na ustanovenie § 3, § 9, § 17 zákona č. 514/2003 Z.z., preukazoval existenciu nesprávneho úradného postupu - protiprávneho konania žalovaného účastníka, existenciu škody a tiež preukazoval príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Výšku skutočnej škody preukazoval kúpnu zmluvou, na základe ktorej žalobca dňa 12.04.2010 získal motorové vozidlo do svojho vlastníctva za kúpnu cenu 20 000,-- eur a výšku ušlého zisku preukazoval nájomnou zmluvou na toto motorové vozidlo uzavretou so subjektom v Českej republike ako nájomcom dňa 14.02.2011 s výškou dohodnutého nájmu 3 000,-- eur mesačne. Skutočnú škodu vyčíslil na 20 000,-- eur a ušlý zisk na 57 000,-- eur, čo sa rovná počtu mesiacov od uzavretia nájomnej zmluvy do dňa podania žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalobný návrh voči žalovanému žalobca podal po tom, čo požiadal žiadosťou z 15.09.2012 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a tejto žiadosti nebolo vyhovené. Žiadal priznať náhradu trov konania.

Žalovaný účastník Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo vnútra SR, žiadal žalobný návrh v plnom rozsahu zamietnuť. V písomnom vyjadrení, ktoré bolo súdu zaslané žalovaný účastník namieta existenciu základných predpokladov zodpovednosti za škodu, v tomto prípade spôsobenú podľa tvrdenia žalobcu nesprávnym úradným postupom. Uvádza, že v danej veci existuje iba jeden predpoklad a to suma, ktorú žalobca považuje za škodu. Tvrdí, že napriek zistenému nedostatku v postupe orgánu PZ, ktorý podľa výsledkov šetrenia Sekcie kontrolnej a inšpekčnej služby postupoval v rozpore s ustanovením § 116 ods. 8 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a vyhodnotil sťažnosť ako opodstatnenú, tento postup nezakladá zodpovednosť za škodu, ktorej náhradu si žalobca uplatňuje. Tvrdí, že vydanie nového osvedčenia umožnilo vykonanie ďalšej zmeny, ktorou bol prevod držby motorového vozidla zn. HUMMER, EČV: SN 088BU na inú osobu, ale samotný prevod držby vozidla na inú osobu bol vykonaný na základe úradne overeného splnomocnenia žalobcu. Dôvodom na vykonanie zmeny držiteľa vozidla podľa písomného vyjadrenia žalovaného, nebolo vydanie nového osvedčenia, ale konanie splnomocnenca C. R.I.. Práve tento splnomocnenec predložil policajnému orgánu čestné prehlásenie o strate osvedčenia o evidencii dôvodiac tým, že k strate osvedčenia došlo pri premiestňovaní vozidla zo servisu do servisu. Splnomocnenie bolo udelené na odhlásenie motorového vozidla, avšak k vykonaniu evidenčného úkonu bolo potrebné vydať osvedčenie o evidencii, ktoré bolo vydané na základe čestného prehlásenia a vykonaným evidenčným úkonom nebol zmenený pôvodný úmysel daný splnomocniteľom pre splnomocnenca, vydaním nového dokladu o evidencii vozidla nedošlo k zmene podstaty evidenčného úkonu a tento úkon nemohol byť príčinou údajne vzniknutej škody. Teda okrem škody, okrem sumy, ktorú žalobca považuje za škodu, neexistujú ďalšie dva predpoklady zodpovednosti za škodu a to nesprávny úradný postup a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, vypočul navrhovateľa, oboznámil sa s predloženými listinnými dôkazmi aj s listinami nachádzajúcimi sa v spisoch 4T/140/2014 (predtým spis ČVS: ORP-949/OVK-SN-2011), spisom Dopravného inšpektorátu týkajúceho sa vozidla SN 088BU, sťažnostným spisom SKIS-KO-SKVSS-Sť-502/2012, spisom 15Cb/23/2013, 2C/33/2013 a ďalšími listinnými dôkazmi. Obe procesné strany uviedli, že nemajú námietky voči vykonanému dokazovaniu. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

Žalobca na základe zmluvy uzavretej s predávajúcim BB - Vladimír Bobok dňa 12.04.2010 nadobudol vlastníctvo k motorovému vozidlu továrenskej značky HUMMER, model H2, čiernej metalízy, s číslom karosérie 5GRGN23U83H142269. Toto motorové vozidlo žalobca kúpil za dohodnutú kúpnu cenu 20 000,-- eur. Z výpovede konateľa žalobcu v konaní 4T/140/2014, ktorú súd oboznámil ako listinný dôkaz vyplynulo, že toto motorové vozidlo, na ktorom sa vyskytla porucha, odovzdal v novembri 2010 na opravu do servisu C. J. R. Z. F. U.. Došlo k vzájomnej ústnej dohode, že po oprave vozidla sa konateľovi žalobcu opravár C. J. ozve a žalobca sa o vozidlo už nezaujímal. Vozidlo zo servisu bez súhlasu žalobcu vyzdvihol C.Š. R.I.. Z obsahov spisov vyplýva, že konateľ žalobcu L. S. I. C. R.O.I. boli v priateľskom vzťahu. Konateľ žalobcu už listom zo dňa 06.01.2011 vyzýval C. R.O.I. na vrátenie motorového vozidla a ďalšiu výzvu zaslal dňa 14.07.2011. Výzvy boli preukázateľne C. R.O.I. doručené, o čom svedčia doručky v trestnom spise (č.l. 240, 241). Konateľ žalobcu L. S. dňa 29.12.2010 na Notárskom úrade notárky D.. C. P., J. J. R. P., si dal overiť podpis na listine „splnomocnenie zo dňa 28.12.2010“ pre C. R.I. na riadenie motorového vozidla HUMMER H2, EČV: SN088BU. Podľa účastníckej výpovede tohto konateľa a výpovede konateľa aj v trestnom konaní, mal v úmysle uzavrieť s C. R.O.I. nájomnú zmluvu, na základe ktorej by sa C. R.O.I. stal nájomcom motorového vozidla zn. HUMMER a zmluva mala byť uzavretá písomne za predpokladu, že C. R.I. získa oprávnenie na vedenie tohto typu motorového vozidla. K uzavretiu nájomnej zmluvy však nedošlo. Ten istý dátum overenia u tej istej notárky sa

nachádza aj na plnomocenstve, ktorým konateľ žalobcu splnomocnil C. R. na odhlásenie motorového vozidla.

Z výpovede konateľa žalobcu, ktorý bol vypočutý v trestnom konaní vyplýva, že o zmene držiteľa motorového vozidla sa dozvedel až v apríli 2011, keď mu bol doručený list z Komunálnej poisťovne o zrušení poisťky na motorové vozidlo, pričom on ako konateľ žalobcu, ktorý motorové vozidlo vlastní, o zrušenie poisťky nežiadal. O zrušenie poisťnej zmluvy nežiadal ani ďalší konateľ žalobcu. Konateľ žalobcu pri návšteve dopravného inšpektorátu zistil, že nie je evidovaný ako vlastník ani ako držiteľ motorového vozidla, pretože motorové vozidlo bolo zapísané na nového držiteľa a to na základe novo vydaného osvedčenia PA365795, pričom pôvodné osvedčenie o evidencii - technický preukaz SG442185 mal žalobca a má ho vždy v svojej držbe. Následne bolo zistené, že existuje kúpna zmluva zo dňa 20.12.2010, na základe ktorej žalobca odpredáva motorové vozidlo Š. R.I. za kúpnu cenu 10 000,-- eur. Prijatie kúpnej ceny bolo preukazované príjmovým pokladničným dokladom č. 200 konateľom žalobcu, pričom na príjmovom pokladničnom doklade sa nachádzajú aj podpisy konateľa žalobcu aj podpisy nového vlastníka motorového vozidla Š. R.I.. Dňa 09.03.2011 sa na Dopravný inšpektorát v Spišskej Novej Vsi dostavil syn Š. R.O.I. - C. R.I., ktorý policajtovi vybavujúcemu agendu evidencie motorových vozidiel predložil notársky overené splnomocnenie na odhlásenie motorového vozidla zn. HUMMER zo dňa 29.12.2010. Z obsahu splnomocnenia okrem iného vyplýva, že zmocniteľ EP-TRADE spol. s r.o., Markušovská cesta 1, Spišská Nová Ves v zastúpení konateľa L. S. udeľuje plnú moc zmocnencovi C. R.O.I. na odhlásenie nákladného motorového vozidla zn. HUMMER, EČV: SN088BU, WIN: 5GRGN23U83H142269, číslo osvedčenia o evidencii SG442185. V súvislosti s výmenou osvedčenia o evidencii vozidla z dôvodu straty predložil C. R.I. čestné prehlásenie o strate osvedčenia o evidencii č. SG442185, z ktorého vyplýva, že toto sa stratilo pri premiestňovaní vozidla zo servisu do servisu z dôvodu poruchy vozidla, ktoré sám ako splnomocnenec žalobcu podpísal a svoj doklad totožnosti. Na základe žiadosti, ktorá je dopredu predtlačená a do ktorej sa iba vyplňujú aktuálne informácie, žiadal o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla zn. HUMMER, EČV: SN088BU, výmenu osvedčenia o evidencii z dôvodu straty s tým, že uviedol všetky údaje o novom držiteľovi nového vozidla, ktorým mal byť Š. R.R.I.. Príslušný orgán PZ dňa 09.03.2011 požadované zmeny v evidencii vozidiel (výmena osvedčenia o evidencii vozidla z dôvodu straty, avízo prevodu držby vozidla na inú osobu). V tejto súvislosti vydal nové osvedčenie o evidencii vozidla PA365795, ktorého prevzatie C. R.O.I. potvrdil svojim podpisom. Do vydaného osvedčenia boli zo strany PZ zapísané údaje o osobe, na ktorú sa držba previedla a to údaje Š.Q. R.O.I..

Ako už bolo vyššie uvádzané, žalobca prvýkrát žiadal C. R.I. o vydanie motorového vozidla výzvou zo dňa 07.01.2011. V apríli 2012 sa dozvedel o prevode vlastníckeho práva tohto motorového vozidla a jeho držbe na inú osobu a ďalšiu výzvu zaslal opätovne C. R.I. dňa 14.07.2011. Až dňa 23.11.2011 podal trestné oznámenie na C. R.O.I., ktorý podľa žalobcu mal byť stíhaný pre trestný čin sprenevery. Trestné konanie sa viedlo Okresným riaditeľstvom PZ, Odborom kriminálnej polície pod ČVS: ORP-949-OEK-SN-2011 a v súčasnosti je v štádiu podania obžaloby proti C. R.O.I. a Š.Q. R.O.I., ktorí sú stíhaní pre trestný čin podvodu. Z obsahu spisu 4T/140/2014 (predtým ČVS: ORP-949-OEK-SN-2011) bolo jednoznačne zistené, že podpis na kúpnej zmluve zo dňa 20.12.2010, na základe ktorej mal žalobca odpredať motorové vozidlo Š. R.I., podpis na plnomocenstve, ktoré mal udeliť konateľ žalobcu C. R.I. dňa 29.12.2010 a podpis na príjmovom a pokladničnom doklade o prijatí sumy 10 000,-- eur sú síce podpismi konateľa žalobcu L. S., avšak boli na listiny prenesené metódami technického falšovania. Podpis na listine, ktorou konateľ žalobcu zrušuje poisťnú zmluvu, bol podpisom inej osoby, ktorá však poznala podpis konateľa žalobcu. Tieto skutočnosti jednoznačne vyplývajú z oboznámených listinných dôkazov a to znaleckého posudku E. I. F. (č.l. 99-107 trestného spisu) a znaleckého posudku Kriministického expertízneho ústavu PZ (č.l. 117-121, 136-152 trestného spisu). Z vyššie uvedeného vyplýva, že C. R.O.I. predložil príslušnému policajtovi plnomocenstvo na odhlásenie motorového vozidla datované dňom 29.12.2010 s nepravým podpisom konateľa, avšak overené u notárky D. C. P.. Táto notárka však overovala podpis konateľa žalobcu iba raz a to 29.12.2010 na listine označenej „splnomocnenie zo dňa 28.12.2010“, pričom išlo o splnomocnenie na riadenie motorového vozidla pre splnomocnenca C. R.I.. Žiadne iné listiny táto notárka neoverovala.

Znaleckým dokazovaním bolo zistené, že s overovacou doložkou, ktorá je pripojená k listine trikolórou, bolo manipulované a bola použitá pre plnomocenstvo na odhlásenie motorového vozidla dané C. R.O.I. dňa 29.12.2010. Jediným pravým dokladom, ktorý bol predmetom znaleckého dokazovania, bolo

splnomocnenie na riadenie motorového vozidla zo dňa 28.12.2010, na ktorom podpis konateľa bol overený u notárky D.. C. P. dňa 29.12.2010.

Z oboznámených spisov 15C/23/2013, 2C/33/2013, sťažnostného spisu Ministerstva vnútra SR mal súd preukázané, že vlastníctvo tohto motorového vozidla a držba prechádzala na iné fyzické a právnické osoby. Š. R.I. previedol vlastníctvo k tomuto motorovému vozidlu na I. M. W. H., táto previedla vlastníctvo motorového vozidla na firmu Aronson s.r.o. so sídlom v Čechách a táto právnická osoba previedla vlastníctvo k motorovému vozidlu na fyzickú osobu M.P. U., občana Českej republiky. Z týchto spisov mal súd preukázané, že žalobca sa domáha vydania motorového vozidla excindačnou žalobou, ale domáhal sa aj nariadenia predbežných opatrení voči súčasne uvádzaným vlastníkom motorového vozidla, ktorými by súd zakázal dispozíciu s týmto motorovým vozidlom. Predbežné opatrenia boli vydané, ale vo vzťahu k I.L. M. (sp.zn. 15Cb/27/2012-5 zo dňa 30.05.2012), vo vzťahu k firme Aronson s.r.o. (sp.zn. 15Cb/23/2013-40 zo dňa 04.03.2013) v čase, keď už označení odporcovia neboli vlastníkami tohto motorového vozidla ani jeho držiteľmi, takže predbežné opatrenia sa minuli účinku.

Zo spisu 2C/33/2013 mal súd preukázané, že súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal Š. R. I. C. R. na návrh žalobcu, nenakladať s obchodnými podielmi v obchodnej spoločnosti Kaduja s.r.o. a súčasne nariadil Š. R. nenakladať žiadnym spôsobom s nehnuteľnosťami zapísanými v LV č. XXX P.Ú. F.A.. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co 142/2013 bolo uznesenie o nariadení predbežného opatrenia zmenené a návrh žalobcu bol zamietnutý.

Zo spisu Ministerstva vnútra SR, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby SKIS-KO-SKVSS-Sť-502/2012 súd zistil, že konateľ žalobcu podnetom zo dňa 16.04.2012, ktorý bol prijatý 19.04.2012, podal podnet na prešetrenie konania policajného príslušníka dopravného inšpektorátu, ktorý vydal osvedčenie o evidencii časť II - technický preukaz TA 365795, pričom strata ani poškodenie pôvodného osvedčenia SG442185 nebola hlásená a nebola podaným žiadnym z konateľov žalobcu žiadosť o vydanie nového osvedčenia. Už v tomto podaní žalobca tvrdí, že odhlásením motorového vozidla z vlastníctva spoločnosti na ďalšiu osobu vznikla žalobcovi nemalá škoda. Sťažnostný orgán po oboznámení sa so všetkými listinnými dôkazmi, po tom, čo si vyžiadal aj stanovisko policajtky F.. I. T.O.P., túto osobne vypočul.

Z vyjadrenia F.. I. T. vyplýva, že si nie je vedomá žiadneho svojho pochybenia. Dňa 09.03.2011 vykonávala zmeny v evidencii motorového vozidla v súvislosti s motorovým vozidlom zn. HUMMER, EČV: SN088BU a jednalo sa o odhlásenie tohto motorového vozidla. Keďže jej bolo predložené overené plnomocnenstvo, čestné prehlásenie o strate osvedčenia, preukaz totožnosti žiadateľa a doklad o povinnom zmluvnom poistení, zmenu v evidencii vykonala. O vykonanie predmetných zmien nežiadal ani vlastník ani držiteľ vozidla, ale splnomocnená osoba C. R.O.I.. Vo vzťahu k výmene osvedčenia o evidencii vozidla z dôvodu straty uviedla, že táto zmena bola vykonaná preto, lebo odhlásenie motorového vozidla musela zapísať do osvedčenia o evidencii a keďže jej osvedčenie nebolo predložené a bolo jej predložené čestné vyhlásenie o strate, vydala nové osvedčenie, kde musela vpísať údaje nového držiteľa a vlastníka vozidla. Odhlásenie vozidla do iného okresu alebo aj v rámci okresu nie je možné bez zapísania nového vlastníka alebo držiteľa do osvedčenia a tieto zmeny vykonala na základe predloženého splnomocnenia. Uvedenú zmenu urobila v dobrom vedomí a v domnienke, že konateľ žalobcu splnomocnil C.I. R.O.I. na odhlásenie vozidla a C. R.I. tak ako predložil čestné vyhlásenie o strate, pôvodné osvedčenie naozaj stratil.

Zo skutkových zistení Inšpekcia Ministerstva vnútra SR dospela k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je oprávnená. O prešetrení sťažnosti bola dňa 21.06.2012 spísaná zápisnica, kde sú uvádzané preukázané zistenia, vyjadrenie F.. I. T., bolo skúmané predmetné plnomocnenstvo zo dňa 29.12.2010 ako plnomocnenstvo pravé, nakoľko inšpekcia ako vyplýva z predloženého spisu, nemala vedomosť o tom, že plnomocnenstvo je sfaľované vrátane nepravdivého prehlásenia C. R.I. o strate osvedčenia o evidencii vozidla SG442185. Výsledok šetrenia bol podaním z 21.06.2012 zaslaný žalobcovi, ktorému bolo oznámené, že vydaním nového osvedčenia o evidencii vozidla PA365795 bolo postupované v rozpore s ustanovením § 116 ods. 8 zákona o cestnej premávke a sťažnosť v zmysle § 20 ods. 1 zákona o sťažnostiach bola vyhodnotená ako opodstatnená. Do sťažnostného spisu bolo 18.07.2012 založené vyjadrenie Krajského riaditeľstva PZ adresované Okresnému dopravnému inšpektorátu v Spišskej Novej Vsi, ktoré zaujalo stanovisko, že splnomocnenie pri evidenčnom úkone zo strany pracovníka dopravného inšpektorátu mohlo byť akceptovateľné. Krajský dopravný inšpektorát vychádzal hlavne zo skutočnosti, že vykonaným evidenčným úkonom nebol zmenený pôvodný zámer resp. úmysel daný splnomocniteľom

pre splnomocnenca. Na základe prešetrenia sťažnosti žalobcu, ktoré bolo dopravnému inšpektorátu zaslané Odborom sťažností a kontroly Ministerstva vnútra SR dňa 22.06.2012, bolo voči F.E. I. T. dňa 25.06.2012 začaté disciplinárne konanie podľa § 26 ods. 1 zákona o štátnej službe. Na základe písomného vyjadrenia policajtky zo dňa 28.06.2012, disciplinárny orgán po dôslednom posúdení veci dospel k záveru, že nebolo preukázané, že F. I. T. sa dopustila disciplinárneho previnenia, a preto disciplinárne konanie voči nej bolo zastavené. Aj Okresný dopravný inšpektorát po posúdení všetkých okolností, ktoré viedli k vykonaniu evidenčného úkonu dospel k záveru, že policajtká nepochybila. Poukázal na ustanovenie § 23 zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách, kde sa okrem iného uvádza, že osvedčenie v časti I a v časti II je evidenčným dokladom k vozidlu, ktorým sa preukazuje prihlásenie vozidla do evidencie. Keďže k vykonaniu evidenčného úkonu bolo potrebné vydať osvedčenie o evidencii v časti II, vykonaným evidenčným úkonom nebol zmenený pôvodný úmysel daný splnomocniteľom pre splnomocnenca a vydaním nového dokladu o evidencii vozidla nedošlo k zmene podstaty evidenčného úkonu. Taktiež disciplinárny orgán poukazuje aj na stanovisko Krajského dopravného inšpektorátu doručené 18.07.2012, podľa ktorého bolo plnomocnenstvo akceptovateľné.

Podľa § 3 zákona č. 514/2003 Z.z.,

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z.,

(1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy, 3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených

záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z.,

(1) Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

(2) Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Na základe vykonaného dokazovania s aplikáciou vyššie uvedených zákonných ustanovení súd uzatvára:

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok:

1. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia, v tomto prípade nesprávneho úradného postupu - protiprávne konanie
2. existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľné v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy
3. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou.

V tomto prípade je žalobcom tvrdenou skutočnosťou protiprávne konanie žalovaného účastníka, ktoré spočíva v nesprávnom úradnom postupe. V ďalšom sa súd bude zaoberať s jednotlivými zákonnými predpokladmi zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.

Protiprávne konanie:

K protiprávnemu konaniu malo dôjsť konaním pracovníka dopravného inšpektorátu pri realizácii zmeny evidenčného úkonu z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky na zaevidovanie zmeny v evidencii vozidiel a motorovému vozidlu zn. HUMMER bolo vydané nové osvedčenie o evidencii PA365795 napriek tomu, že žiaden z konateľov žalobcu o zmenu nežiadal. K samotnému evidenčnému úkonu došlo z podnetu C. R.I., ktorý sa 09.03.2011 dostavil na dopravný inšpektorát a predložil už uvádzané listiny - splnomocnenie zo dňa 29.12.2010 udelené zmocniteľom firmou EP-TRADE spol. s r.o., na základe ktorého bola zmocnencovi udelená plná moc na odhlásenie nákladného motorového vozidla zn. HUMMER, čestné vyhlásenie týkajúce sa straty osvedčenia o evidencii SG442185 a žiadosť o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla zn. HUMMER, EČV: SN 088BU datovanú dňom 09.03.2011, teda v deň evidenčného úkonu, ktorou žiada o výmenu osvedčenia o evidencii z dôvodu straty a uvádza generálie a bydlisko nového držiteľa Š. R.I..

Postup policajného orgánu pri evidenčných zmenách motorových vozidiel upravuje zákon č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v tomto prípade v znení ku dňu evidenčného úkonu t.j. ku dňu 09.03.2011, teda v znení účinnom do 30.03.2011.

Podľa § 116 ods. 1 písm. g/ zákona č. 8/2009 Z.z., držiteľ vozidla je povinný osobne oznámiť orgánu Policajného zboru, kde je jeho vozidlo evidované, poškodenie, stratu alebo odcudzenie osvedčenia o evidencii časti I alebo časti II,

Podľa § 116 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z.z., držiteľ vozidla pri oznámení zmeny v evidencii vozidiel je povinný predložiť osvedčenie o evidencii časť I a osvedčenie o evidencii časť II, ak bolo vydané; to

neplatí, ak bolo osvedčenie o evidencii časť I alebo časť II zadržané podľa § 72 ods. 1 písm. a) až c), f) a g) a nebolo vydané nové osvedčenie o evidencii časť I alebo časť II, alebo ak bolo osvedčenie o evidencii časť I alebo časť II stratené alebo odcudzené. Držiteľ vozidla pri oznámení zmeny podľa odseku 1 písm. b) nie je povinný predložiť osvedčenie o evidencii časť I, ak bolo vydané osvedčenie o evidencii časť II. Okrem toho je držiteľ vozidla povinný predložiť ďalšie doklady preukazujúce splnenie podmienok na vykonanie zmeny v evidencii vozidiel, preukázať svoju totožnosť a vyplniť príslušné tlačivo.

Podľa § 116 ods. 8 zákona č. 8/2009 Z.z., orgán Policajného zboru zaeviduje zmenu v evidencii vozidiel, vlastníkovi vozidla alebo držiteľovi vozidla vydá osvedčenie o evidencii časť II a podľa potreby vydá aj osvedčenie o evidencii časť I, prideli vozidlu evidenčné číslo a vydá tabuľku s evidenčným číslom, ak tomu nebránia zákonné dôvody.

Podľa § 122 zákona č. 8/2009 Z.z., iná osoba môže za vlastníka vozidla alebo držiteľa vozidla konať, len ak jej bolo udelené písomné plnomocenstvo s osvedčeným podpisom vlastníka vozidla alebo držiteľa vozidla, alebo na základe rozhodnutia príslušného orgánu. Ak držiteľ vozidla nie je totožný s vlastníkom vozidla, iná osoba môže za držiteľa vozidla konať, len ak jej vlastník vozidla udelil písomné plnomocenstvo so svojím osvedčeným podpisom.

Postup pri evidovaní motorových vozidiel upravuje aj nariadenie Prezídia PZ č. 6/10 o postupe pri evidovaní vozidiel.

Podľa čl. 10 ods. 2 písm. e/ nariadenia PPZ č. 6/2010 o postupe pri evidovaní vozidiel, orgán PZ pri evidovaní prevodu držby vozidla na inú osobu žiada od držiteľa vozidla alebo vlastníka splnomocnenie podľa čl. 23, ak je držiteľ vozidla alebo vlastník zastupovaný.

Podľa čl. 23 ods. 1 písm. a/ tohto nariadenia, ak o prihlásenie vozidla do evidencie alebo o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel žiada osoba, ktorej bolo držiteľom vozidla alebo vlastníkom vozidla udelené splnomocnenie, orgán PZ žiada od tejto osoby splnomocnenie a skontroluje, či je pravosť podpisu splnomocniteľa osvedčená, či je držiteľ splnomocnenia totožný s osobou v ňom uvedenou a či sa rozsah splnomocnenia vzťahuje na daný úkon.

Vychádzajúc z vyššie uvedených ustanovení má súd za to, že vzhľadom na rozsah predloženého splnomocnenia, podľa ktorého bol C. R.I. splnomocnený iba na odhlásenie nákladného motorového vozidla, neboli splnené zákonné podmienky na zaevidovanie zmeny v evidencii vozidiel a vydanie nového osvedčenia o evidencii vozidiel PA365975 zo strany orgánu PZ a to vzhľadom na rozsah splnomocnenia, ktoré bolo predložené. Predmetné splnomocnenie sa podľa jeho obsahu nevzťahovalo na oznámenie zmeny v evidencii vozidiel, ktorá vyplýva zo straty osvedčenia o evidencii. Orgán PZ v tomto prípade kontroloval plnomocenstvo v zmysle čl. 23 ods. 1 písm. a/ nariadenia PPZ č. 6/2010 a vzhľadom na notárske overenie podpisu predpokladal, že ide o plnomocenstvo pravé. V tomto prípade však nebolo udelené plnomocenstvo na čestné vyhlásenie o strate osvedčenia o evidencii. C. R.I. v mene žalobcu takúto skutočnosť vedomý si jej nepravdivosti vyhlásil a za žalobcu toto vyhlásenie aj podpísal. Orgán, ktorý realizoval zmenu v evidencii motorových vozidiel si obsah plnomocnenstva na odhlásenie motorového vozidla vyložil extenzívne, avšak v dobrej viere, čo malo za následok realizáciu evidenčného úkonu. V tomto prípade možno konštatovať porušenie ustanovenia § 116 ods. 8 zákona č. 8/2009 Z.z. v znení účinnom ku dňu evidenčného úkonu, pretože vydaniu osvedčenia bránili zákonné dôvody a to absencia plnej moci na čestné vyhlásenie o strate osvedčenia o evidencii. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na skutočnosť, že v zmysle § 116 ods. 1 písm. g/ citovaného zákona je držiteľ vozidla povinný osobne oznámiť orgánu PZ, kde je jeho vozidlo evidované, poškodenie, stratu alebo odcudzenie osvedčenia o evidencii. Z vyššie uvedeného vyplýva, že takýto úkon je ustanovením § 116 ods. 1 písm. g/ osobitne upravený, a teda v zmysle § 122 citovaného zákona je potrebné aj plnomocenstvo na ohlásenie straty, súčasne aj na čestné prehlásenie o strate osvedčenia.

Škoda:

Pojem škody zákon č. 514/2003 Z.z. bližšie nedefinuje a ani neupravuje rozsah jej náhrady, preto je potrebné aplikovať príslušné ustanovenie všeobecnej úpravy (§ 442 Občianskeho zákonníka) a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá:

a/ nastala v majetkovej sfére poškodeného

b/ je objektívne vyjadriteľná v peniazoch

c/ je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia predovšetkým peňažného.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo budúce rozmnoženie majetku poškodeného), ktoré bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti.

Žalobca sa v danej veci domáha náhrady skutočnej škody vo výške 20 000,-- eur, ktorá predstavuje hodnotu motorového vozidla zn. HUMMER, EČV: SN 088 BU, ktorá mu vznikla v dôsledku protiprávneho úkonu žalovaného - vydaním nového dokladu o evidencii vozidla, čo umožnilo prevody vlastníckeho práva k tomuto motorovému vozidlu na iné osoby. Ďalej sa domáha náhrady ušlého zisku vo výške 57 000,-- eur z dôvodu, že dňa 14.02.2011 uzavrel ako prenajímateľ zmluvu o nájme tohto motorového vozidla so subjektom Summi Group a.s., Počernická 509/89, IČO: 28439376, Praha 10 - Malešice, na základe ktorej bola dohodnutá výška nájmu na 3 000,-- eur mesačne, splatných vždy k 30. dňu kalendárneho mesiaca vopred.

Výšku skutočnej škody žalobca preukazoval kúpnu zmluvou uzavretou medzi predávajúcim firmou BB - Vladimír Bobok, IČO: 62928597, U výstavišťa 21, Praha 7 a žalobcom zo dňa 12.04.2010, na základe ktorej bola dohodou stanovená kúpna cena na 20 000,-- eur vrátane DPH. Túto kúpnu zmluvu mal súd k dispozícii, pričom všeobecná hodnota motorového vozidla bola určená aj znaleckým dokazovaním v konaní sp.zn. 4T/140/2014. Podľa znaleckého posudku znalca O.. D. Z., H.. č. 2/2014, ktorý súd oboznámil ako listinný dôkaz, ku dňu 30.12.2010 všeobecná hodnota motorového vozidla zn. HUMMER H2, EČV: SN 088BU, výrobné číslo vozidla 5GRGN23U83H142269 bola určená na 20 120,-- eur vrátane 19 % DPH a všeobecná hodnota ku dňu 09.03.2011, teda ku dňu vydania osvedčenia o evidencii č. PA365795 na 19 160,-- eur vrátane DPH.

Výška ušlého zisku bola preukazovaná nájomnou zmluvou na automobil uzavretou v zmysle § 630 a nasledujúcich Obchodného zákonníka s firmou Summi Group a.s., Praha 10 - Malešice ako nájomcom, za ktorého zmluvu uzavrel H. O., splnomocnený nájomcom (č.l. 336 spisu 4T/140/2014) a predstavovala výšku dohodnutého nájmu 3 000,-- eur vynásobenú počtom mesiacov od 09.03.2011, kedy bolo predmetné vozidlo odhlásené z vlastníctva žalobcu t.j. 57 000,-- eur. Výška ušlého zisku bola vyčíslená ku dňu podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, adresovaného žalovanému, zo dňa 15.09.2012.

V súvislosti so škodou súd uvádza, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody aj v konaní sp.zn. 4T/140/2014, kde výška škody ku dňu 31.07.2013 bola vyčíslená na 114 500,-- eur (mesačné nájomné od 14.02.2011 do 30.07.2013 + kúpna cena podľa kúpnej zmluvy zo dňa 12.04.2010) a ku dňu 30.03.2014 na 132 500,-- eur. Okrem nároku na náhradu škody, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto konaní a nároku na náhradu škody, ktorú si uplatňuje v konaní sp.zn. 4T/140/2014, sa žalobca v konaní sp.zn. 15Cb/23/2013 žalobou zo dňa 10.04.2013 domáha vydania tohto motorového vozidla od vtedajšieho vlastníka spoločnosti Aronson s.r.o., Praha 5 - Smíchov. V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka je však škoda iba jedna a spočíva v zničení, strate, zmenšení a znehodnotení existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, pričom ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech, ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastal v dôsledku škodnej udalosti.

Vo vzťahu k uzavretej nájomnej zmluve je potrebné poukázať na ustanovenie § 630 Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa prenajímateľ zaväzuje prenechať nájomcovi dopravný prostriedok na dočasné užívanie a nájomca sa zaväzuje zaplatiť odplatu. Zmluva vyžaduje písomnú formu.

Podľa § 631 ods. 1 Obchodného zákonníka, je prenajímateľ povinný odovzdať nájomcovi dopravný prostriedok spolu s potrebnými dokladmi v čase určenom v zmluve, inak bez zbytočného odkladu po uzavretí zmluvy.

Zmluva bola uzavretá dňa 14.02.2011 v čase, keď žalobca preukázateľne predmetné motorové vozidlo nemal v dispozičnej sfére, pričom v článku II zmluvy zo dňa 14.2.2011 sa jednoznačne uvádza, že prenajímateľ prenecháva vozidlo nájomcovi s potrebnými dokladmi počnúc dňom uzavretia zmluvy t.j. od 14.02.2011 na dobu neurčitú. Žalobca v deň uzavretia zmluvy vozidlom nedisponoval, nemal ho v dispozičnej sfére, vydania motorového vozidla sa domáhal od C. R.I. písomným podaním zo dňa 07.01.2011 a následne zostal nečinný až do 14.07.2011, kedy zaslal C. R.I. preukázateľne ďalšiu výzvu. Podľa účastníckej výpovede žalobcu, v medziobdobí žiadal vrátenie motorového vozidla iba telefonicky, čo nie je preukázané. Napriek tomu, že nemal motorové vozidlo k dispozícii a podľa nájomnej zmluvy zo dňa 14.02.2011 mu unikalo nájomné, nepodal žalobu na vydanie veci voči Š. R., hoci v apríli 2011 pri skúmaní dôvodu zrušenia poisťky sa dozvedel, že novým vlastníkom sa stal Š. R.I.. Š. R.I. toto motorové vozidlo previedol kúpnu zmluvou na I. M., ktorá bola ako držiteľka a vlastníčka tohto motorového vozidla príslušným orgánom polície zaevidovaná ku dňu 02.08.2011. Teda žalobca od apríla 2011, kedy sa dozvedel o tom, že vlastníkom motorového vozidla je Š. R.I., mal dostatok časového priestoru, aby sa domáhal vydania motorového vozidla a všetky tieto skutočnosti majú vplyv nielen na zisťovanie príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom žalovaného a škodou, ale aj na vznik samotnej škody.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Uvedená povinnosť sa vzťahuje na všetkých účastníkov občiansko-právnych vzťahov a má formu generálnej prevencie.

Žalobca však od apríla 2011, odkedy sa dozvedel, že vlastníkom motorového vozidla je Š. R., zostal nečinný, pričom až do 02.08.2011, kedy disponoval motorovým vozidlom Š. R. sa žalobca mohol domáhať v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka vydania motorového vozidla ako vlastníka od toho, kto vozidlo neoprávnene zadržuje.

V ďalšom vo vzťahu k výške škody, ktorá pozostáva z ušlého zisku, súd poukazuje na zmluvné dojednania zmluvy o nájme zo dňa 14.02.2011. I keď platí zásada zmluvnej voľnosti, dohodnutá výška mesačného nájmu 3 000,-- eur, pri počte mesiacov, po ktoré tento nájom trvá, niekoľkonásobne prevyšuje hodnotu motorového vozidla t.j. sumu 20 000,-- eur a teda aj pri tomto uvažovaní je výška škody spochybiteľná.

Príčinná súvislosť:

Posledným z predpokladov zodpovednosti za škodu je príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, pričom všetky tri predpoklady zodpovednosti za škodu musia byť splnené súčasne. Vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou zákon č. 514/2003 Z.z. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ale otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať vo všeobecných súvislostiach a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala, pričom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku.

V tomto prípade existuje množstvo príčin, ktoré viedli k následku. V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že predmetné motorové vozidlo bolo vyňaté z dispozičnej sféry žalobcu tým, že zo servisu C. J. R. Z. F. U., kam bolo odovzdané na opravu žalobcom, bolo toto vozidlo bez súhlasu žalobcu odovzdané C. R.I.. Ďalšie kroky C. R., ktorý predložil dňa 09.03.2011 na Dopravnom inšpektoráte v Spišskej Novej Vsi sfalšované plnomocnenstvo datované dňom 29.12.2009 vrátane manipulácie s overovacou doložkou, podpísal čestné prehlásenie o strate osvedčenia SG442185, čo viedlo k vydaniu nového osvedčenia, sfalšovaná kúpna zmluva zo dňa 20.12.2010, sfalšovaný pokladničný doklad, mali za následok zmenu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu tak, že vlastníkom tohto motorového vozidla sa stal otec splnomocnenca C. R.I. - Š.Q. R.I.. Tento napriek preukázateľne doručeným výzvam C. R.I. zo dňa 07.11.2011 a 14.07.2011 na vrátenie motorového vozidla, previedol vlastnícke právo k motorovému vozidlu na I. M. ku dňu 02.08.2011, čo malo za následok ďalšie prevody nielen v evidencii motorových vozidiel príslušných dopravných inšpektorátov, ale aj prevody vlastníckeho práva. Je potrebné dať do

pozornosti tú skutočnosť, že vydaním nového osvedčenia evidencie motorových vozidiel nedochádza k zmene vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Je potrebné všetky tieto príčiny skúmať vo vzájomnej súvislosti a vyporiadať sa so skutočnosťou, či príčinou vzniku škody bolo v tomto prípade vydanie nového osvedčenia. V tomto postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku preto musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nestačí ak je iba sprostredkovaný, t.j. ak následok škody už vzniknutej vyvolá ďalšiu škodu, ku ktorej však protiprávny úkon škodcu vôbec nesmeroval. Preto pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe týchto skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody, existuje skutočnosťou, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Z postupného sledu jednotlivých skutkových okolností danej veci je zrejmé, že nesprávny úradný postup policajného orgánu bol jedným z článkov reťazca príčin a následkov (vydanie nového osvedčenia ako následok na základe inej príčiny - konania C. R.), avšak napriek tomu zo sledu relevantných príčin a následkov vyplýva, že zmenšenie majetku žalobcu nebolo spôsobené priamo nesprávnym úradným postupom, a teda neexistuje príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom žalovaného a tým zmenšením majetku žalobcu, ktorého náhrady sa žalobca domáha. K vzniku samotnej škody prispel aj žalobca tým, že napriek tomu, že bol vlastníkom motorového vozidla zostal nečinný a preukázateľne od 07.01.2011 až do 14.07.2011 nevyvíjal preukázateľné aktivity na vrátenie motorového vozidla, ktoré sa stále nachádzalo v dispozičnej sfére Š. R.. Až prevod motorového vozidla dňa 02.08.2011 na I. M., ku ktorému došlo výlučne v dôsledku konania Š. R. a následné prevody na ďalšie fyzické a právnické osoby sťažili žalobcovi možnosť uplatňovať svoje zákonné nároky.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu všetkých podmienok zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu sú stanovené kumulatívne a v prípade nespĺnenia čo i jednej z nich, nie je daná táto zodpovednosť. V tomto prípade absentuje preukázanie príčinnej súvislosti, pričom je spochybnený aj nárok na náhradu ušlého zisku. Z týchto všetkých dôvodov súd žalobný návrh žalobcu v plnom rozsahu zamietol. O uplatnenom nároku žalobcu na náhradu škody voči Š. R.O.I. a C. R.I. súd bude naďalej konať v konaní sp.zn. 4T/140/2014 a koná i o návrhu žalobcu na vydanie motorového vozidla v konaní sp.zn. 15Cb/23/2013.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a priznal ich náhradu žalovanému, ktorý bola v konaní úspešný. Náhrada trov konania pozostáva z náhrady trov cestovného za účasť na pojednávaniach dňa 12.09.2013, 17.07.2014 a 22.01.2015. Zástupkyňa žalovaného účastníka v zákonnej lehote vyčíslila náhradu trov konania pozostávajúcu z účasti na jednotlivých pojednávaniach tým, že predložila ako dôkaz zúčtovanie nákladov Odboru dopravy, Sekcie hnuťelného a nehnuteľného majetku Ministerstva vnútra SR v dňoch pojednávania. Ani z jedného vyúčtovania nevyplýva, aký typ motorového vozidla bol použitý, nebol predložený technický preukaz motorového vozidla a tiež neboli predložené pokladničné bloky, ktorými by bol preukázaný nákup pohonných hmôt. Počet najazdených kilometrov i spotreba sa v jednotlivých dňoch pojednávania líšia. Dňa 12.09.2013 bol počet najazdených kilometrov 748 pri spotrebe 11,8 litra a celková suma bola účtovaná vo výške 272,81 eur. Na pojednávaní dňa 17.07.2014 sa uvádza počet najazdených kilometrov 717 pri spotrebe 12 litrov a celkových nákladov na pojednávanie 262,422 eur. Na pojednávaní dňa 22.01.2015 bol uvádzaný počet najazdených kilometrov 741 pri spotrebe 8,3 litra a celkovej účtovanej sume za použitie motorového vozidla 214,265 eur. Žalovaný je účastníkom konania a má nárok na náhradu cestovného hromadnou verejnou dopravou. Poverená zástupkyňa žalovaného nepreukázala nutnosť použitia motorového vozidla z dôvodu, že by v uvedené dni zastupovala účastníka v inom konaní, preto súd priznal náhradu cestovného vo výške rovnajúcej sa výške cestovného Bratislava - Spišská Nová Ves t.j. 15,92 eur x 2, teda náklady cestovného na jedno nariadené pojednávanie predstavujú sumu 31,84 eur. Výšku cestovného súd určil zistením na stránke <http://cp.atlas.sk/vlak/spojenie/>. Za účasť na troch pojednávaniach výška cestovného predstavuje 95,52 eur. Takúto výšku náhrady trov konania súd priznal oproti vyčíslenej náhrade trov v celkovej výške 749,46 eur. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že dňa 22.01.2015 sa konalo pojednávanie aj vo veci sp.zn. 2C/22/2012 v právnej veci vedenej proti tomu istému účastníkovi t.j. Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo vnútra SR. Pojednávanie bolo nariadené na 9.15 hod. a zúčastnila sa ho taktiež iná poverená zástupkyňa žalovaného účastníka. Z vyúčtovania, ktoré predložila v konaní 2C/22/2012 bolo zistené, že taktiež

účtuje cestovné vo výške 238,74 eur, čo súd považuje za nehospodárne, keďže obe poverené právne zástupkyne mohli použiť jedno služobné motorové vozidlo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.